

збережені будівлі та залишки укріплень. Також створено зведену таблицю замкових об'єктів Івано-Франківської області.

Фортифікаційні споруди Івано-Франківської області є найбільш значимою групою пам'яток архітектури регіону. Аналіз джерельної бази за темою дослідження показує, що комплексного дослідження фортифікаційних споруд Івано-Франківщини не проводилось.

М.М.Тимошенко,

кандидат архітектури, с.н.с., доцент Національного авіаційного університету

ЛЕШЕК ДЕЗИДЕРІЙ ВЛАДИСЛАВ ГОРОДЕЦЬКИЙ – ВІРТУОЗ МАРКЕТИНГУ І ПАБЛІК-РИЛЕЙШНЗУ

Шляхетний підпис сорокарічного київського архітектора Владислава Городецького досить ясно розповідає про його характер, темперамент, звички. З першого погляду видно, що ця людина некваплива, з фантазією починає справи, будує відносини надовго, досить високо цінує себе.

Наукова і публіцистична література, присвячена аналізу творчості і опису біографії нашого співвітчизника – зодчого Лешека Децидерія Владислава Городецького досить чисельна і різноманітна, але, на наш погляд, ще не зовсім розкрито його талант архітектора-маркетолога, менеджера, фахівця паблік-релейшнзу. В цій статті робиться спроба висвітлити ці грані творчості славетної особистості з метою обґрунтування впровадження державними органами Премії імені Владислава Городецького для нагороди працівників в галузі зодчества.

Київ зустрів сімнадцятирічного молодика зовсім похмуро. Треба вчитися, ще раз вчитися, оволодівати прийомами, як тепер кажуть, менеджменту, створення самореклами, створення відповідного іміджу, мережі знайомств в колах нуворишів, що так необхідно для одержання замовлень. Він створює своє, спочатку зовсім невеличке, архітектурне бюро, шукає знайомства, купляє автомобіль, вчиться створювати відповідний імідж.

Коли в Києві починається спорудження міської каналізації – всі хочуть залучитися до цього проекту. Городецький бере кредит, відкриває Контору будівництва домових вуличних туалетів. Це дозволило молодому Городецькому презентуватися вже як власнику солідної Київської

будівельної фірми. Цей приклад підтверджує основне положення маркетингу – що слід починати з того, на що є попит на ринку, одкидаючи снобізм, зверхність, традиційність.

Владислав Городецький шукає шляхи знайомств, привиди для респектабельних зустрічей з вершками київського суспільства. Він входить в гурт Імператорського товариства правильного полювання, робить безкоштовно чудовий проект цього закритого клубу. Саме такі заходи тепер звуться паблік-рилейшнз.

На протязі багатьох років Городецький забезпечував роботою своє приватне архітектурне бюро, звідки вийшло декілька досить високих спеціалістів. Серед них К.Т.Бабкін, О.М.Леонтович, С.П. Маринченко.

Слід приділити увагу такій особливості світогляду Владислава Вікторовича як повага до різних релігій, конфесій, толерантність. Він з успіхом проектує молитовний будинок для караїмів – київську кенасу, костьол Святого Миколая, усипальниці для православних. Вражає багатство орнаментального оздоблення, знання релігійних традицій, установ, стилю.

Дійсно, для реклами якості цементу і бетону, цегли, які вироблялися на заводах акціонера В. Городецького, ці матеріали були талановито використані при зведенні його проектів. В дореволюційні часи вищі учбові заклади випускали єпархіальних архітекторів, яких вчили релігійним основам проектування сакральних будівель. Городецький самотужки вивчив і втілив в життя проекти будівель різного релігійного напрямку, котрі до наших часів залишаються класикою.

В контексті розкриття особистості Городецького, як віртуоза маркетингу, далекоглядного стратега архітектурної моди слід підкреслити, що Гауді в Барселоні починає будувати свої «химерні» будинки на два роки пізніше Городецького. Під будівництво своєї вілли Городецький знаходить непридатну для багатопверхового будівництва дуже дешеvu ділянку. Проектує свайно-плитний фундамент і зводить власну віллу з метою реклами, ствердження себе, як архітектора, котрий приїхав в Київ 1892 р., а у 1902 р. вже перевершив у популярності багатьох місцевих метрів архітектури. Городецький виграв не тільки парі відносно терміну будівництва і судову справу з Київським військовим округом, але і прорекламував себе як неординарний віртуоз менеджменту. Прожив архітектор – господар в цьому домі лише два роки, а потім, здавши в оренду, поїхав разом з Рузвельтом!!! на охоту до Африки.

У 1920р. Городецький, котрим не цікавилась радянська влада, емігрував до Польщі. На той час йому вже було 57 років, працівники його бюро не виїхали з ним, тому треба було починати все заново. Як тридцять років тому, він заново створює приватне архітектурне бюро, сміливо бере заклади в американській фірмі «Генрі Улен і К». Будує і промислові, і торговельні, і громадську будівлі. В різних містах зводяться за його авторством водонапірна башта, торговельний центр, електростанція, казино, лазня! Ось який діапазон, ось який талант архітектора-маркетолога.

Співробітництво з компанією «Генрі Улен і К» (саме «К» нас цікавить в цій компанії, яка досі існує) було настільки престижним і вдалим, що Городецькому запропонували вирушити до Персії як головному архітекторові всіх нових їхніх проєктів. Залізничний вокзал в класичному стилі стає окрасою Тегерану. Щоб працювати в тій країні, треба було вивчити не тільки англійську і тюркську мови для подальшого спілкування, але й юридичні закони, мусульманські звичаї і традиції.

Він проєктує і будує вже на замовлення Іранського уряду: міський театр, готель, вілли. Голова держави замовляє йому проєкт свого палацу. Великий зодчий створює проєкт за мотивами перських казок.

Прах видатного зодчого покоїться на цвинтарі Тегерану, його ще і досі нема кому перевезти на рідну Україну, котрій він самовіддано присвятив творче життя. Його ім'я вибито золотими літерами в книзі «100 славетних українців» серед видатних імен діячів багатостраждального нашого етносу періоду ХХ століття.

Вклоняючись перед його Високоблагородієм Владиславом Городецьким, на наш погляд, слід подати клопотання про заснування Державної премії його Імені для українських архітекторів.